

Oređownik

POWIATU

Urzędowy

PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
—: Poszczególne numery 0,60 zł. —:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. —:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukarnia „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 29

Puck, środa, dnia 21 lipca 1926 r.

Rok 40

Treść:

314. Konwencja między Polską a Niemcami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym podpisana w Gdańsku dnia 30 grudnia 1924 r. — Dz. Ustaw nr. 65, poz. 383.
315. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 3) czerwca 1926 r. zmieniające § 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. nr. 99, poz. 922). — Dz. Ustaw nr. 64, poz. 381.

Ogłoszenia.

314.

Konwencja

między Polską a Niemcami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, podpisana w Gdańsku dnia 30 grudnia 1924 r.

I. Ułatwienia osobiste.

Artykuł 1.

1. Osoby, zamieszkałe w obrębie powiatów granicznych, lecz nie dalej, niż w odległości 10 kilometrów od granicy polsko-niemieckiej, i przebywające tam przynajmniej od trzech miesięcy, mogą na podstawie przepustek granicznych i podług postanowień następnego artykułu przekraczać granicę i przebywać po jej drugiej stronie. Urzędnicy korzystają z tego udogodnienia od dnia rozpoczęcia służby.

2. Za powiaty graniczne uważa się powiaty, przylegające do polsko-niemieckiej granicy. W razie szczególnej potrzeby może każdy z obu Rządów uznać za powiaty graniczne, w rozumieniu niniejszej Konwencji, części innych sąsiadujących powiatów, położonych w odległości nie większej, niż 10 kilometrów od granicy polsko-niemieckiej, o czym zawiadomić należy Rząd drugiej Strony.

Artykuł 2.

Przepustka graniczna uprawnia okaziciela:

a) do przekraczania granicy w określonych punktach przejściowych piechotą, konno, na rowerze, wozem, saniami, samochodem lub koleją;

b) do przebywania w obrębie powiatu, leżącego po drugiej stronie granicy i przylegającego do powiatu, w którym przepustka została wystawiona, w odległości nie większej, niż 10 kilometrów od granicy. Jeżeli powiat dotyka więcej, niż jednego powiatu po drugiej stronie granicy wówczas prawo pobytu rozciąga się na wszystkie te powiaty. W razie szczególnej potrzeby władza, wystawiająca przepustkę, jest uprawniona

ważność jej rozciągnąć na przylegające z obu stron powiaty graniczne.

Artykuł 3.

1. Przepustki są wystawiane:

- a) jako przepustki na podróż jednorazową — w kolorze czerwonym;
- b) jako stałe przepustki — w kolorze zielonym;
- c) jako przepustki gospodarcze — w kolorze brązowym.

2. Do przepustek używać należy formularzy w polskim i niemieckim języku według wzoru, wprowadzonego na podstawie Konwencji z 29 kwietnia 1922, z tem jednak, że przepisy, wydrukowane na przepustkach, będą zmienione odpowiednio do niniejszej Konwencji.

3. Przepustki muszą zawierać:

- a) imię i nazwisko, stanowisko lub zawód, miejsce i datę urodzenia oraz miejsce zamieszkania okaziciela;
- b) cel (powód) podróży;
- c) miejsce przekroczenia granicy;
- d) oznaczenie powiatów, w których obrębie przepustka jest ważna;
- e) ograniczenia prawa przebywania po drugiej stronie granicy zarówno co do miejsca, jak i co do czasu, wynikające bądź z celu podróży, bądź z innych powodów;
- f) wzmianki o osobach młodocianych, mających ewentualnie towarzyszyć (art. 5).

4. Przepustki muszą być zaopatrzone w fotografię właściciela, urzędowo ostęplowaną, i jego podpis albo znak ręczny. Fotografia nie jest wymagana, o ile okaziciel przepustki przedstawi inną legitymację osobistą, urzędową lub urzędowo poświadczoną i zaopatrzoną w fotografię.

Artykuł 4.

1. Przepustki wystawiają po stronie polskiej władze administracyjne pierwszej instancji, po stronie niemieckiej — landracy i władze policyjne obwodów miejskich.

2. W razie szczególnie pilnej i sprawdzonej potrzeby odbycia jednorazowej podróży i niemożności uzyskania na czas przepustki od władzy, kompetentnej w myśl ustępu 1 do jej wystawienia, przepustka może być wystawiona po stronie polskiej również przez komisarzy obwodowych albo i inną władzę, która będzie do tego wyznaczona; w razie wyznaczenia innej władzy należy w danym razie zawiadomić Rząd niemiecki; po

stronie niemieckiej — również przez miejscową władzę policyjną.

3. Pod względem terytorjalnym właściwą jest ta władza, w której obrębie mieszka starający się o przepustkę.

Artykuł 5.

Przepustki należy wydawać tylko osobom powyżej lat 12. Wyjątkowo w wypadku szczególnej potrzeby, przepustka może być wystawiona osobie poniżej lat 12. Poza tem osoby poniżej lat 12 mogą przekraczać granicę bez przepustki tylko w towarzystwie osoby dorosłej i tylko wtenczas, gdy ta ostatnia jest uprawniona na mocy przepustki do zabrania ze sobą takich osób.

Artykuł 6.

Przepustki jednorazowe wystawia się z ważnością najwyżej na 14 dni, licząc od dnia wystawienia; uprawniają one do przebywania z drugiej strony granicy w ciągu trzech dni najwyżej, przy czem dzień pierwszego przekroczenia granicy nie jest liczony.

Artykuł 7.

Stałe przepustki wystawia się, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 9, z ważnością trzymiesięczną osobom, które dla celów zawodowych, gospodarczych, kościelnych lub innych szczególnych powodów, muszą częściej przekraczać granicę. Co się tyczy każdorazowego przebywania po drugiej stronie granicy, stosuje się artykuł 6.

Artykuł 8.

1. Właściciele gruntów, członkowie ich rodzin, jak również osoby, zajęte w ich gospodarstwie, otrzymują z zastrzeżeniem postanowień artykułu 9, przepustki gospodarcze, o ile ich grunt albo grunty, stanowiące całość gospodarczą, przecięte są przez granicę. To samo stosuje się do wypadków, kiedy grunt albo grunty tego rodzaju nie mogą być normalnie zagospodarowane bez przekraczania granicy. Te same prawa, co właściciel gruntu, mają osoby, korzystające z niego na mocy jakiegokolwiek tytułu prawnego. Przepustki gospodarcze uprawniają do przekraczania granicy i do przebywania poza nią tylko w tem miejscu i w takim czasie, jakiego wymaga uprawianie i korzystanie z gruntu. Położenie gruntu musi być oznaczone w przepustce.

2. Postanowienia ustępu 1 stosują się tylko do takich gruntów, co do których w dniu 15 września 1922 istniały warunki, wymagane do wystawiania przepustek gospodarczych. W odniesieniu do tej części granicy, na którą rozciąga się polsko-niemiecka Konwencja Górnośląska z 15 maja 1922, obowiązuje termin 1 stycznia 1922.

3. Przepustki gospodarcze są ważne na przeciąg roku kalendarzowego.

Artykuł 9.

1. Władze, wymienione w artykule 4, mają zawiadamiać odpowiednie władze drugiej Strony o wnioskach o wystawienie przepustek stałych lub gospodarczych (art. 7 i 8), które do nich wpływają, o ile mają zamiar wnioski te uwzględnić. W zawiadomieniu należy podać nazwisko i miejsce zamieszkania petenta oraz dane, z któ-

rych wynikałoby, że istnieją warunki, wymagane do przekroczenia granicy, oraz cel (powód) tego przekroczenia.

2. Wystawienia przepustki należy odmówić, jeżeli władza Strony przeciwnej w ciągu 10 dni po wysłaniu zawiadomienia sprzeciwi się temu z powodu bądź braku warunków, wymaganych dla wystawienia przepustki, bądź dlatego, że przekroczeniu granicy sprzeciwiają się ustawowe przepisy paszportowe kraju, do którego petent zamierza się udać, bądź wreszcie dlatego, że posiadanie przepustki przez petenta byłoby niebezpiecznym dla bezpieczeństwa publicznego i porządku tego kraju.

3. Jeżeli władza wystawiająca uzna sprzeciw za niemotywowany, wówczas jej władza przełożona może domagać się od odpowiedniej władzy Strony przeciwnej ponownego zbadania sprzeciwu.

4. O wystawieniu każdej przepustki stałej i gospodarczej władza wystawiająca winna niezwłocznie zawiadomić odpowiednią władzę Strony przeciwnej. Bliższe szczegóły pozostawia się bezpośredniemu porozumieniu się obustronnych właściwych władz administracyjnych.

Artykuł 10.

1. Przepustki graniczne, z wyjątkiem przepustek gospodarczych, uprawniają do przekraczania granicy w punktach, w nich podanych i uznanych za punkty przejściowe przez obie Strony kontraktujące. Bez powodu nie wolno w przepustce podawać innego punktu przejściowego, jak tylko punkt, najbliższy położony od miejsca zamieszkania starającego się o przepustkę.

2. Przepustki gospodarcze uprawniają do przekraczania granicy również poza punktami przejściowymi w miejscach, gdzie to się okaże celowe dla wykonywania prac gospodarczych. Miejsca te winny być ustalone przez obustronne właściwe władze celne po wysłuchaniu osób interesowanych i z uwzględnieniem istotnych potrzeb gospodarczych.

Artykuł 11.

1. Przekraczanie granicy na podstawie przepustek granicznych jest dozwolone w zasadzie tylko w godzinach dziennych, a mianowicie od 1 kwietnia do 30 września między 6 rano a 8 wieczór, a od 1 października do 31 marca między 7 rano a 6 wieczór. Zapory graniczne muszą być w porę otwierane i nie mogą być przedwcześnie zamykane.

2. Przepustki gospodarcze uprawniają w czasie od 1 maja do 30 września do przekraczania granicy już o godzinie 4 rano.

3. Władze administracyjne i celne I instancji mogą po wzajemnem porozumieniu ustalić w inny sposób godziny przekraczania granicy bądź wogóle, bądź w poszczególnych wypadkach, jeżeliby to się okazało pożądane ze względu na miejscowe stosunki.

4. Duchowni i ich pomocnicy, lekarze, weterynarze i akuszerki mogą przy wykonywaniu swego zawodu przekraczać granicę również i w nocy. To samo dotyczy i innych osób np. dozorców służ oraz strażaków, w wypadkach szczególnie pilnej

potrzeby. Przekraczanie granicy kolejną nie podlega ograniczeniom co do godzin.

Artykuł 12.

1) Pobierane będą następujące opłaty:

	Zł pol.	Mk. niem.
za przepustkę jednorazową	0,50 albo	0,50
„ „ stałą	3,00	2,00
„ „ gospodarczą	4,00	3,00

2. Inne opłaty, nie przewidziane w ustępie pierwszym, nie mogą być pobierane ani za wystawienie przepustki, ani za podanie.

3. W razie potrzeby mogą oba Rządy porozumieć się co do zmiany wysokości opłat.

Artykuł 13.

Straż ogniowa i straż kopalniana, jak również załogi ratownicze, dające się rozpoznać jako takie, mogą dla niesienia pomocy bez przepustek przekraczać granicę i zatrzymać się po jej drugiej stronie na czas niesienia pomocy w punktach, w których to okaże się konieczne, z tem zastrzeżeniem, że poddadzą się kierownictwu osoby właściwej według przepisów, wydanych w miejscu wypadku.

Artykuł 14.

Wszystkie przepustki należy oddawać władzy wystawiającej po ich użyciu najpóźniej po upływie terminu ich ważności.

Artykuł 15.

1. O ile okaże się potrzeba, Strony kontraktujące wydadzą przepisy w celu pociągnięcia do odpowiedzialności osób, które uzyskały przepustki graniczne na mocy podania fałszywych okoliczności albo które nadużyły przepustek, a zwłaszcza przez przekroczenie wyszczególnionego w przepustkach obszaru, na który zostały wydane.

2. W razie powtórnego nadużycia, przepustka graniczna może być odebrana również przed upływem jej ważności. Nieprawnie wystawioną przepustkę należy bez wszystkiego odebrać.

3. Odebrane przepustki należy zwracać władzy, która je wystawiła.

Artykuł 16.

Każda ze Stron kontraktujących może wydać ze swego terytorjum, z wyjątkiem własnych obywateli, wszystkich, którzy powtórnie nadużyli przepustki granicznej.

II. Ułatwienia rzeczowe.

Artykuł 17.

1. Właściciele i użytkownicy gruntów bądź rolnych, bądź leśnych, leżących w granicznym obwodzie celnym jednej ze Stron kontraktujących, mają prawo, jeżeli mieszkania ich lub warsztaty pracy są oddzielone granicą od należących do nich obszarów użytkowania i o ile własność ich stanowi jedną gospodarczą całość:

a) przenosić lub przewozić przez granicę bez cła przedmioty, służące do racjonalnego zagospodarowania ich gruntów, a w szczególności również i nawozy, ziarno do siewu, rośliny, służące do ochrania grunty, produkty gleby, naturalne kamienie, cegłę, piasek, glinę, glinę, drzewa, wiklinę, torf, narzędzia, używane zwykle w gospodarstwie rolnem i leśnem, jak również przybory rybackie. Te ostatnie muszą być przeniesione z powrotem po użyciu. Udogodnienia te nie roz-

ciągają się na metale, węgiel, i inne produkty górnicze, jak również i na naftę;

b) przenosić lub przewozić przez granicę bez cła płody i wytwory swego gospodarstwa, o ile one co do rodzaju i ilości odpowiadają rodzajowi i rozległości tych gospodarstw. Jako wytwory uważać należy również mleko i jego przetwory, bity drób, zarżnięte owce, cielęta i świnie, ubitą zwierzynę oraz żywe i śnięte ryby.

c) przepędzać przez granicę bez cła bydło dla wypasania na własnych pastwiskach, z prawem przepędzania z powrotem tego inwentarza z przychówkiem, ewentualnie urodzonym po drugiej stronie granicy.

Bydło to wraz ze zwierzętami, które były dorżnięte po drugiej stronie granicy, jak również wydojone mleko i jego przetwory muszą być przyniesione z powrotem na tę stronę, po której znajduje się gospodarstwo. Władze celne są uprawnione dopuszczać wyjątki po wzajemnem porozumieniu.

2. Zwierzęta pociągowe z należąca do nich uprzężą i derkami, jak również wszelkie środki przewozowe, zwykle używane w gospodarstwie rolnem, przewidziane w ustępie a), zostają również zwolnione od cła pod warunkiem, że będą przepędzone z powrotem.

3. Osoby, którym przysługują powyższe udogodnienia, mogą z nich korzystać tylko w godzinach dnia i tylko na tych odcinkach, na których stosownie do miejscowych zwyczajów wykonywane są roboty rolne lub leśne.

Artykuł 18.

Mieszkańcy granicznego obwodu celnego mogą zabierać ze sobą do obwodu, położonego z drugiej strony, bez cła żywność na jeden dzień, do wysokości najwyżej 1 kilograma. Napoje alkoholowe są wyraźnie wyłączone. Jako żywność uważa się wyłącznie środki spożywcze przyrządzone, nie zaś produkty surowe, służące do ich przyrządzenia.

Artykuł 19.

Przedmioty, służące do własnej potrzeby mieszkańców granicznego obwodu celnego, które mają być obrobione, przerobione lub ulepszone w sposób rękodzielniczy w przeciwległym obwodzie celnym, mogą być w tym celu wywożone bez cła i innych opłat, a po dokonaniem przerobienia przywożone z powrotem. Również wolno mieszkańcom granicznego obwodu celnego, zmuszonym do korzystania z młynów i innych zakładów, położonych w leżącym bezpośrednio po drugiej stronie obwodzie celnym, dla zmielenia, utłuczenia, krajania, przecierania i t. p. przedmiotów użytku rolniczego, jak: zboże, nasiona oleiste, konopie, len, drzewo i kora, przewozić w tym celu takie przedmioty przez granicę bez cła, następnie zaś po ich przerobieniu wprowadzić z powrotem w ilości lub wadze, odpowiadającej ich poprzedniemu stanowi surowemu. Korzystać z powyższych udogodnień wolno tylko pod warunkiem, że przedmioty te służą do własnych potrzeb gospodarczych.

Artykuł 20.

Rękodzielnicy i rzemieślnicy, zamieszkali w granicznym obwodzie celnym jednego Państwa, są uprawnieni, w celu wykonywania swych zawodów

w obrębie granicznego obwodu celnego drugiego Państwa, do przenoszenia przez granicę bez cła potrzebnych narzędzi i instrumentów, pod warunkiem powrotnego wywiezienia ich po ukończeniu roboty. Przy wykonywaniu tej roboty muszą się oni stosować do obowiązujących przepisów.

Artykuł 21.

1. Duchowni, lekarze, weterynarze i akuszerki są uprawnieni zabierać z sobą bez cła przedmioty, potrzebne do wykonywania ich zawodów, pod warunkiem powrotnego przeniesienia ich przez granicę. Przy wykonywaniu swych zawodów po drugiej stronie muszą się stosować do tamtejszych przepisów.

2. Podobnie mogą być zabierane bez cła przedmioty, służące do obrzędów religijnych, mianowicie do mszy świętej, komunji, bierzmowania lub ostatniego namaszczenia, jak n. p. kielichy, cyborja, książki, chorągwie kościelne, świece i t. p.

Stosowne udogodnienia będą przyznawane przy okazji pogrzebów, w szczególności przy przewożeniu zwłok, dla przewozu przedmiotów, używanych do pogrzebów i do utrzymania i upiększania grobów, nawet wówczas, gdy przedmioty te służą do stałego zdobienia i utrzymywania grobów i cmentarzy.

3. Straż ogniowa i straż kopalniane oraz załogi ratownicze nie podlegają żadnym formalnościom celnym przy przewożeniu przez granicę koniecznych narzędzi i zaprzęgów, o ile przekraczają granicę dla niesienia pomocy w razie pożaru lub wypadku.

4. Przewidziana w niniejszym artykule wolność celna rozciąga się również na konieczne środki przewozowe i zwierzęta pociągowe, włączając w to uprzęż i derki.

Środki lecznicze korzystają z wolności celnej tylko wówczas, gdy są przenoszone przez lekarzy, środki zaś dezynfekcyjne — gdy są przenoszone przez akuszerki.

Środki lecznicze, zabronione do przewozu, nie mogą być zabierane.

Artykuł 22.

Dla zapewnienia prawidłowego zwrotu na drugą stronę granicy maszyn, środków transportowych i wszelkich narzędzi, używanych w gospodarstwach rolnych lub leśnych, oraz przyborów rybackich i zwierząt, w wypadkach, w których udogodnienia w myśl Rozdziału II. niniejszej Konwencji przewidziane są tylko pod warunkiem wprowadzenia tych przedmiotów z powrotem, postanawia się co następuje:

a) Właściciel maszyn, środków lokomocji, środków pociągowych lub narzędzi gospodarczych winien wobec obustronnych władz celnych zobowiązać się do wprowadzenia tych przedmiotów z powrotem i przyjąć odpowiedzialność na wypadek niedokonania tego wprowadzenia; winno to nastąpić w formie pisemnej deklaracji z dołączeniem opisu wymienionych wyżej przedmiotów. Osoba, której polecono przenieść przez granicę te przedmioty, winna mieć przy sobie i okazywać na żądanie właściwych władz celnych poświadczenie tych władz o tożsamości przedmiotów. Powyższe postanowienia nie dotyczą używanych narzędzi, jak: młotów, pił, łopat, siekier i t. p., które robotnicy mają przy sobie.

b) Obustronnym władzom celnym należy doręczać poświadczony przez władze policyjne wykaz stanu zwierząt właściciela gruntów położonych w granicznych obwodach celnych, pragnącego korzystać z tych udogodnień, jak również pisemne zobowiązanie się jego do wprowadzenia tych zwierząt z powrotem i pisemne przyjęcie odpowiedzialności w wypadku niewprowadzenia ich z powrotem. Jeżeli ktoś posiada w granicznym obwodzie celnym więcej, niż jedno gospodarstwo rolne, musi doręczyć osobne zaświadczenie dla każdego gospodarstwa. W razie jakichkolwiek zmian poświadczanie to winno być sprostowane w ciągu dwu tygodni. Konie muszą mieć znaki wypalone, bydło rogate i świnie znaki wypalone lub plomby w uszach. Prowadzący bydło musi mieć zaświadczenie celne o każdej sztuce i zaświadczenie to okazywać na żądanie władz celnych. O ile chodzi o drób, owce i kozy, wystarcza zaświadczenie o liczbie tych zwierząt.

c) Po złożeniu pisemnej deklaracji, wymienionej w punktach a) b), nie mogą być pobierane żadne opłaty lub wymagane jakiejkolwiek zabezpieczenia.

Artykuł 23.

Wolność celna, przewidziana w Rozdziale II, obejmuje zwolnienie zarówno od ceł wwozowych i wywozowych, jak i od wszelkich innych należności i opłat. Niezależnie od postanowień punktu 4 ustępu 2 artykułu 21, z wolnością celną połączone jest również zwolnienie od obowiązujących zakazów przywozu i wywozu. O ileby produkty gospodarstwa rolnego lub leśnego miały być poddane w jednym z obu krajów systemowi scentralizowanej gospodarki, nie będą stosowane wynikające stąd ograniczenia.

III. postanowienie ogólne i końcowe.

Artykuł 24.

Niniejsza Konwencja rozciąga się na całą granicę polsko-niemiecką, jednakże z zastrzeżeniem następujących postanowień:

I. 1. Postanowienia artykułu 1 Układu o górnośląskim pasie pogranicznym z 23 lutego 1924 pozostają w mocy. Zamiast granicznych obwodów celnych w myśl Rozdziału II niniejszej Konwencji ustanawia się specjalny pas pograniczny dla tej części granicy, na którą rozciąga się Konwencja Górnośląska z 15 maja 1922.

2. Udogodnienia, przewidziane w artykule 17, będą nawet wówczas stosowane, jeżeli dany grunt nie stanowi jedności gospodarczej, o ile położony jest w specjalnym pasie granicznym (punkt 1).

W tym wypadku należy za każdym razem przedstawiać zaświadczenie właściwej władzy administracyjnej, że przedmioty, dla których żąda się wolności celnej, rzeczywiście pochodzą z posiadłości, położonej w tym pasie.

3. Rękodzielnicy i rzemieślnicy, zamieszkali w specjalnym pasie pogranicznym, mają prawo zabierać z sobą bez cła przedmioty albo ich części w celu ich naprawy, pod warunkiem przeniesienia ich z powrotem przez granicę. Podobnie pozwala im się zabierać bez cła materiały, służące do naprawy w ilościach, odpowiadających zakresowi pracy rękodzielników lub rzemieślników i w ilościach możliwych do przeniesienia bez po-

sługiwania się środkami przewozowymi. Każdej z osób do tego uprawnionych jest dozwolone przejść i wrócić przez granicę z materiałem tego samego rodzaju tylko raz na dzień. Materiał ten nie może służyć do wyrobu nowych przedmiotów i, o ile nie zostanie zużyty, musi być wyniesiony z powrotem.

4. Robotnicy, zamieszkali w specjalnym pasie pogranicznym, których mieszkanie oddzielone jest granicą od miejsca pracy, mogą, udając się do pracy przy przekraczaniu granicy:

a) zabierać ze sobą bez cła żywność na jeden dzień w ilości, przewidzianej w artykule 18, robotnicy, pozostający przez kilka dni na miejscu swej pracy, mogą zabierać z sobą żywność bez cła w ilości, odpowiadającej liczbie tych dni, przy czym mogą zabierać z sobą również produkty, służące do przygotowania środków spożywczych;

b) zabierać ze sobą narzędzia pracy bez cła, pod warunkiem przeniesienia ich z powrotem.

5. Udogodnienia, przewidziane w punkcie 4 — a) przysługują również rękodzielnikom i rzemieślnikom, przewidzianym w punkcie 3.

6. Deputaty, wydawane przez pracodawców robotnikom i urzędnikom, zamieszkałym w obrębie pasa pogranicznego, których mieszkania oddzielone są od warsztatów pracy granicą, mogą być zabierane do domu bez cła.

II. Postanowienia Konwencji Górnośląskiej z 15 maja 1923, dotyczące kart cyrkularnych, pozostają w mocy.

Artykuł 25.

1. Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają prawa władz obu Stron kontraktujących odmawiać wydawania przepustek granicznych, o ile podróży sprzeciwiają się obowiązujące ustawowe przepisy paszportowe.

2. Udogodnienia, przewidziane w niniejszej Konwencji, nie stosują się do osób, które zostały wydalone z terytorjum jednej ze Stron kontraktujących.

Artykuł 26.

1. Obie Strony kontraktujące zastrzegają sobie prawo wyłączyć na stałe lub czasowo z mocy działania niniejszej Konwencji poszczególne miejscowości, leżące w powiatach granicznych, lub też ograniczyć w tych miejscowościach przewiozanie w Konwencji udogodnienia.

2. O zastrzeżeniach, wydanych w myśl poprzedniego ustępu, należy natychmiast zawiadomić Stronę przeciwną.

Artykuł 27.

1. Postanowienia Rozdziałów I i II nie naruszają przepisów celnych, o ile nie są zmienione przez niniejszą Konwencję, jak również policyjnych przepisów meldunkowych lub innych przepisów policyjnych, dotyczących cudzoziemców, dalej postanowień o ochronie roślin oraz przepisów sanitarnych i weterynaryjnych. Porozumienie o wykonywaniu przepisów weterynaryjnych, przewidziane w punkcie VII Protokołu końcowego do Układu z 29 kwietnia 1922 i wykonane Protokółem z 4 czerwca 1923, ma pozostać w mocy po wygaśnięciu wspomnianego Układu.

2. Postanowienia Rozdziałów I i II mogą być przejściowo zawieszane w razie ogólnego

zamknięcia granicy także z innych powodów, jak powody zdrowotne lub weterynaryjne. Podobnie, w razie nadzwyczajnej potrzeby gospodarczej, mogą być przejściowo ograniczone udogodnienia, przewidziane w artykułach 18 i 24 punkt 4 — a).

Artykuł 28.

1. Udogodnienia dalsze, poza przewidzianymi w Rozdziale I, mogą być przyznane, w razie szczególnej potrzeby, w drodze bezpośredniego porozumienia właściwych władz obu Stron kontraktujących. Udogodnienia mogą polegać również na tem, że zamiast właściwych władz administracyjnych (artykuł 4) wystawianie przepustek będzie powierzone innym władzom, mającym siedzibę w miejscach bardziej dogodnych dla osób interesowanych.

2. Tam, gdzie tego wymagać będą stosunki gospodarcze, a okaże się to dozwolone, mogą być, po porozumieniu właściwych władz obu Stron kontraktujących, przyznane udogodnienia większe, niż udogodnienia, przewidziane w Rozdziale II dla drzewa, padającego przy ścinaniu na drugą stronę granicy, dalej dla wydobywania piasku z gruntów własnych lub wydzierżawionych po drugiej stronie granicy i czerpania wody do własnego użytku gospodarczego. W ten sam sposób mogą być zmieniane lub uzupełniane postanowienia artykułów 18 do 21.

Artykuł 29.

Właściwe władze administracyjne winny porozumiewać się bezpośrednio ze sobą w celu usuwania trudności, któreby się wyłoniły przy wykonywaniu niniejszej Konwencji. Mają sobie bezwzględnie wzajemnie komunikować o wszelkich odchyleniach od postanowień Rozdziałów I i II zarządzonych w myśl artykułu 26 i ustępu 2 artykułu 27.

Artykuł 30.

Strony kontraktujące zakomunikują sobie nawzajem, które władze należy uważać za kompetentne w myśl niniejszej Konwencji.

Artykuł 31.

1. Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana, a dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie. Konwencja uprawomocni się po upływie 14 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

2. Konwencja utraci moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1926, o ile Strony kontraktujące nie porozumieją się do dnia 30 września 1926 co do jej przedłużenia. Każda ze Stron kontraktujących ma prawo wcześniejszego jej wypowiedzenia z upływem kwartału kalendarzowego, wymawiając ją na trzy miesiące przedtem.

Sporządzono w dwu oryginałach w języku polskim i niemieckim, przytem oba teksty są jednakowo obowiązujące.

Na dowód czego Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i zaopatrzyli ją swemi pieczęciami.

Gdańsk, dnia 30 grudnia 1924.

(L.S.) (—) Jerzy Bogorya-Kurzeniecki

(L.S.) (—) Paul Eckardt

Oświadczenie rządowe

z dnia 25 czerwca 1926 roku

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji między Rzeczypospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, podpisanej w Gdańsku dnia 30 grudnia 1924 roku. (Ustawa ratyfikacyjna została opublikowana w N-rze 78 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polski z 1925 roku poz. 544).

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 31 Konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, podpisanej w Gdańsku dnia 30 grudnia 1924 r., dokumenty ratyfikacyjne powyższej Konwencji wymienione zostały w Warszawie dnia 22 czerwca 1926 r. i że Konwencja ta wchodzi w życie dnia 7 lipca 1926 roku.

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych
August Zaleski.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 5. 7. 1926 r.

Starosta: Lipski.

115.

Rozporządzenie

Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 30 czerwca 1926 r.

zmieniające § 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1924 roku o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 99 poz. 922).

Na mocy §§ 2 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 574) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 99 poz. 922) zmienia się jak następuje:

Podawane w wykazach korzyści majątkowe przy czynnościach kredytowych nie mogą przekraczać 18% w stosunku rocznym.

Przepis zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych, oraz nie obejmuje prowizji obrotowej na rachunek otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać 1/4% kwartalnie od większej sumy obrotu po potrąceniu salda i pozycji złotych.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, poda-

ne w wykazach korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 18% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj od udzielanych pożyczek oraz aż do odwołania 2% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 2. Umowy o pożyczki pieniężne zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy przewidziane w § 1 niniejszego rozporządzenia nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać daty 1 sierpnia 1926 r.

§ 3 Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu: C. Klarnier

Minister Sprawiedliwości: W. Makowski

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 14. 7. 1926 r.

Starosta: Lipski.

OGŁOSZENIA

Ogłoszenie

w sprawie wydzierżawienia połowania gminnego w Połchowie.

Wydzierżawienie połowania gminnego w Połchowie

odbędzie się

we wtorek, dnia 17 sierpnia 1926 roku o godzinie 4 po południu w biurze sołectwa w Połchowie.

Warunki wydzierżawienia połowania leżą 14 dni przed terminem licytacyjnym w biurze sołectwa do publicznego wglądu interesowanych a w dniu licytacji będą ogłoszone.

Połchowo, dnia 15 lipca 1926 r.

Burka, sołtys.